

Pictează-mi o miriște

Grigore Vieru

Domni din țări depărtate
Vin la noi să vadă
Eclipsa de soare.
Sunt multe azi de văzut.
Tați sărind ca armăsarii
Pe fiicele lor.
Nepoți violându-și bunicile.
Copii româno-arabi, fără tată,
Negrișori cârlionțați, fără părinți,
Luând la Română zece,
Căpătând premii
Cu doinele noastre.
Adolescente pierdute
Prin pustiul cel sur
Al bărbilor moșnegești.
Iepe bine hrănite
În baruri de noapte
Întinse
Pe genunchii
Politrucilor comerciali.
Muieri de generali, plictisite,
Împreunate
Cu dulăii care
Casa le-o străjuiesc.
Medici care lungesc penisul,
Măresc
Sânii domnișoarelor.
Cântece leșinate
Moțăind în vagin.
Eclipsă de soare.
Popor blestemat.
M-am săturat de simboluri,
Pictează-mi o miriște.
Mi-e dor de copilărie.
De Prut. De liniște.
Actori cerșind. Poeți
Care scriu franțuzește. Aezi
Englezește cântând.
Învățătoare și doctorițe care,
Plecate din satele noastre,
Trimit din Italia și Israel
Scrișori de iubire soților -
Se câștigă bine acolo,

Vor avea copiii la toamnă
Cu ce merge la școală.
Bătrâni care se roagă să moară.
Eclipsă de pâine.
Popor blestemat.
M-am săturat de simboluri,
Pictează-mi o miriște.
Mi-e dor de copilărie.
De Prut. De liniște
Nicolai Costenco, poetul
Care și-a scris poemele
Pe caietul de gheață siberian.
Labiș, copilul genial, ucis
De roțile unui tramvai.
Inima lui Nicolae Testemițanu
Sfâșiată de colții fiarei roșii.
Poetul A. E. Baconsky,
Actorul Toma Caragiu,
Mireasa cântecului, Doina Badea –
Jertfe ale cutremurului.
Dumitru Matcovschi strivit
De roțile autocarului.
Doina și Ion Aldea-Teodorovici
Căutându-și dreptatea în Cer.
Ucraineanul Ion Dumeniuc
Murind pentru cauza
Limbii Române.
Evreul Bruchis și neamul Klaus Heitmann,
Acoperiți cu noroi, pentru că
Ne omenesc Istoria.
Nichita Stănescu, Marin Sorescu,
Petre Teodorovici
Răpuși de ciroză. Ioan
Alexandru pe crucea suferinței
Răstignit.
Și parcă n-a fost și nu-i
Destul numai atât –
Puhoaie pline de furie și groază
Năvălesc peste noi.
Țărani care plâng
Îngropați în nămol.
Meri în floare uciși
De ghiulele de gheață.
Câmpii și păduri
Pârjolate de focul
Soarelui răzbunător.
Eclipsă de îngeri.
Popor blestemat.

M-am săturat de simboluri,
Pictează-mi o miriște.
Mi-e dor de copilărie.
De Prut. De liniște
Ilașcu aruncat în cușca de fier.
Optzeciști geniali,
Pașoptiști retrograzi,
Decrete. Simpozioane.
Mafii și droguri. Țărăniști. Liberali.
Comuniști. SIDA. Interfrontiști.
Asasinări. Rusia. NATO. Găgăuzia.
Turci care ne coc pâinea.
Stele pe care foiesc păduchii.
Călugări și pusnici
Care se apără de viitor.
Lupte nedate. Nici nu
Se mai plânge măcar.
Bărbați de nimic,
Voind să strige,
Se udă pe ei.
Țară scoasă la licitație.
Dorul veșnic repaus
Al martirilor.
Eclipsă a toate.
Popor blestemat.
M-am săturat de simboluri,
Pictează-mi o miriște.
Mi-e dor de copilărie.
De Prut. De liniște.

* * *

Lui Victor Crăciun
Acolo pe unde
Trecuse ieri Podul de Flori,
Fericirea lui de o zi,
Azi parcă s-au înnodat,
Ca niște câini,
Toate frontierele
Dintre lumi.
Crește din nou
Suferința noastră
Ca un Prut revărsat.
Doamne,
Ce vor fi având cu noi?!